

L'art de crear i recrear la vida

François Martell "avui és 335.000 euros més ric que ahir". Així retrata en un moment donat Joan Barril la personalitat del financer protagonista de la seva darrera novel·la, *La dona immòbil*, que acaba de publicar Edicions 62. Obra pòstuma del periodista i escriptor que ens va deixar el 13 de desembre passat i que continua ben viu en el cor dels milers dels seus lectors.

Home de recursos estilístics impactants, Joan Barril tenia una habilitat especial per fer retrats interiors i exteriors dels seus protagonistes amb tota mena de trucs literaris que sorprenen el lector, des de comparances i metàfores enginyoses fins a silencis delatadors

diàlegs sorprenents. Un crit esgarrifós o un mutís verbal podien ser suficients per anar modelant els personatges que mouen les seves històries. I si la narració va avançant en un anar i venir en el temps, encara sabia atreure amb més sapiència la mutació de les personalitats creades.

Ens trobem davant d'una història amb molts relats entrelaçats que van pentinant la calvicie dels quatre protagonistes masculins, tots considerats gent de bé. Per una banda tenim el citat atleta fracassat que arriba a financer; també hi trobem un pianista que aconsegueix tenir renom universal sense proposar-s'ho, a més del polític que aspira a gua-

nyar les eleccions presidencials a la Generalitat. En aquest aiguabarreig hi escau perfectament el metge investigador que porta una tasca exemplar des d'un poble minúscul de muntanya.

Quatre ànimes madures que tenen en comú l'èxit professional i el vaivé sentimental. Els quatre han mantingut en alguns moments de la seva vida relacions amb la protagonista de la novel·la, Helena Graus, de gran bellesa física i vibració seductora. Els avatars de la vida faran que coincideixin en una mansió pirinenca, aïllada per la neu, amb el contratemps de l'Helena immobilitzada dins la banyera a causa d'una caiguda greu.

Quatre amants tancats en una casa, amb *La dona immòbil* que han estimat, generen una situació ideal perquè, en un anar i venir narratiu, que va saltant en el temps i en els personatges, es faci una faula d'una història dinàmica estimulants i agraïda. Si a més és en Joan Barril, l'home que ha dominat amb eficiència tots els gèneres narratius i els mitjans audiovisuals, el que toca la música del ball que ha de dansar cada un d'ells, el resultat final és del tot engrescador, a més de divertit.

Però encara hi ha més actius en la novel·la. L'atractiva i emocional Helena aprofita la seva forçosa inactivitat per reflexionar sobre el seu passat, fet que arrodoneix la personalitat dels seus amistançats sense prejudicis ni compassió. És en aquesta faceta de polir i esmenar les figures que han impactat la seva vida on Joan Barril aconsegueix crear i recrear amb riquesa de matisos la personalitat de la protagonista.

La cirereta que mancava per arrodonir el pastís literari del relat la trobem al final, vital i agraït i amb bona dosi de tendresa. Novel·la d'amors i desamors com la vida mateixa, amb lligams sorprenents que l'endolceixen.

Amb la mort de Joan Barril trobarem a faltar la seva bonhomia i generositat personal. Però també enyorarem les vides sucoses que ha estat capaç de crear amb les seves narracions. *

Joan Barril

va morir el 13 de desembre passat i aquesta és la seva obra pòstuma
JORDI GARCIA

LA DONA IMMÒBIL Joan Barril

Editorial: Edicions 62
Barcelona, 2015
Pàgines: 188
Preu: 19,50 euros

Miquel Fernández / JOSEP LOSADA

tres, han servit de base per elaborar aquest treball que podem dir que té dues parts ben diferenciades. La primera és la construcció historiogràfica del barri que va passar de ser l'hort de Barcelona i el lloc habitual dels convents i institucions de caritat a convertir-se en el centre de la revolució industrial catalana. Miquel Fernández González explica detalladament totes les passes que van convertir el barri en el més densament poblat i més contaminat de la ciutat. Un barri que va acollir la classe subalterna barcelonina, la marginalitat, i es va convertir en el centre de l'oci i del vici. Cabarets, *meublés*, bars canalles, pinxos, putes, lladres, obrers, anarquistes, escriptors, bohemis, revoltes i conflictes socials. Un barri marcat per la prostitució, la delinqüència i la pobresa enmig de treballadors que intentaven fer vida normal.

Què queda del Barri Xino? La resposta la busca també

l'autor d'aquest llibre, que analitza com el barri passa de Districte V a Barri Xino.

La segona part del llibre l'autor la dedica a espigar com un *voyeur* tot el que passa ara mateix (anys 2010-2012) al carrer Robador, i ho fa des d'un punt de vista tant antropològic com etnològic.

Matar al Chino ens mostra com els poders polítics que han governat la ciutat han mantingut polítiques de control i persecució social destinades, més que a fer una revolució urbanística, a assetjar urbanísticament el Raval, un barri que, davant d'aquesta violència institucional, ha intentat sobreviure malgrat tots els esforços que això representa. El magnífic treball de Miquel Fernández González culmina doncs amb aquesta etnografia que retrata perfectament la situació de l'actual Barri Xino barcelonès immers dins del popular Raval ple d'història i ara d'immigrants d'altres realitats del món. *

MATAR AL CHINO Miquel Fernández González

Editorial: Virus
Barcelona, 2014
Pàgines: 360
Preu: 23 euros